

си затварятъ дюгенитѣ и бѣгатъ кой на кждѣто види. Бжлгаритѣ изпоплашени тоже затвориха дюгенитѣ си и всѣки бѣгаше да се скрие въ домъ-тъ си, или дѣто може. Ние бѣхми зрители на тая дѣйствително много страшна сцена, понеже друго не се чуваше по улицитѣ, освенъ викове отъ страхъ и силното тропанье при затварянъето на дюгенитѣ. Рауфъ паша повиква на минутата военія Командантинъ на турскія гарнизонъ въ Търново, и слѣдъ като узнали че не сж „Московцитѣ,“ които идатъ презъ Каменица, но повѣчето жени отъ Оряховица съ нѣколко мжжье, рѣшаватъ да отидатъ заедно съ Кадіята и Мюфгіята да ги посрѣщнатъ въ долня Махала, да ги питатъ за какво идатъ, и що искатъ? Распорѣждатъ се сжвременно, да се испроводи тамъ войскa за всѣки случай. Рѣшено и сторено. Мютесарифина посрѣщна най напредъ таж многобройна вжрволицa отъ жени на тжй називаемія „Владишкія мостъ“ въ долня Махала, що се намира близо при Митрополіята. Заедно съ Мютесарифина бѣха и горѣупомѣнатитѣ турски военни и граждански чиновници, а отподиря имъ военія отрядъ. Мютесарифина попита женитѣ: какво искатъ? Тогава многобройнитѣ гласове извикахж: „Исками да освободите запрѣнитѣ и да испратите въ Ряховица значителна войскa, за да ни заварди отъ грабежитѣ и насиліята на Турцитѣ и циганитѣ, които ни опустушяватъ кщцята.“ Рауфъ паша имъ отговори тжй: „Вжрнете се назадъ и си идете въ Ряховица, а азъ ще се распорѣдя да ви се испрати единъ достаточенъ отрядъ отъ войскa, който да ви заварди отъ грабежитѣ и нападеніята; а колкото за запрѣнитѣ, ще имъ разглѣдамъ работатa и може и да се отпуенатъ.“ Тжй горѣ долу имъ отговори Мютесарифина. Но женитѣ не се задоволиха съ това, а нѣколко отъ тѣхъ се приближиха до него и му казахж велегласно: „Ние не си отхождами отъ тукъ, доро не испратите съ насъ войскa да ни варди. Тогава военія командантинъ заповѣда да се раздѣли отрядъ-тъ на двѣ части, и половината да вжрви предъ женитѣ, а половината слѣдъ цѣлата имъ вжрволица, което се и незабавно извжрши; женитѣ же предводими пакъ отъ горѣказаннитѣ